

af Afløsningsvederlaget fra Aaret før Krigen til nu. Det forekommer mig, at Afløsningsvederlagets Fastsættelse paa Grundlag af Folketallet er det eneste rigtige, da dette med god Grund kan siges at være en Maalestok for Præstens Arbejde og Virksomhedsomraade, medens Skatteindtægten intet har dermed at gøre.

I de Tabeller i Bilag 2, der ledsager Lovforslaget, finder jeg følgende interessante Tal, der nærmere angiver Størrelsen pr. Indbygger af Højtidsoffer samt Offer og Accidenser i Landets 7 Stifter for Aaret 1917—18. Disse Tabeller viser for Fyns Stift følgende Gennemsnitstal pr. Indbygger: Højtidsoffer 53 Øre, Offer og Accidenser 32,5 Øre, i alt 85,5 Øre. For Nyborg Bys Vedkommende er Gennemsnitstallet for samme Aar følgende: Højtidsoffer 73 Øre, Offer og Accidenser 131 Øre, i alt 2 Kr. 4 Øre. Heraf vil det ses, at Beløbet pr. Indbygger i Nyborg er 1 Kr. 18 Øre højere end Gennemsnitstallet for hele Stiftet. For hele Byens Befolkning vil det sige, at Nyborg By maa udrede en Sum, der er ca. 10 404 Kr. større end Gennemsnitsbeløbet for andre Kommuner i samme Stift. Heraf fremgaar det med al ønskelig Tydelighed, hvor uretfærdigt det vil være at benytte den i § 33 angivne Fremgangsmaade. En Ændring er derfor i høj Grad paakrævet.

Ved Lovforslagets Frem sættelse paaviste den højtærede Kirkeminister, at det for at gennemføre den foreslaaede Lønningsordning var nødvendigt at paaligne Folkekirkens Medlemmer yderligere 2 Mill. Kr. til Kirkens Lønningsfond for at dække dennes Underskud. Dette foretages ifølge § 38, 3die Stykke, efter følgende Regler:

„Umiddelbart efter Tilendebringelsen af Ligningen af personlig Kommuneskat indberetter Kommunalbestyrelserne i hvert Stift til Stiftsøvrigheden, hvor meget det i Kommunen ansatte samlede Beløb for den virkelige Indtægt, hvorefter den personlige Kommuneskat beregnes, beløber sig til med Fradrag af Beløbet for Medlemmer af en Valgmenighed og for de ikke til Folkekirken hørende Beboere. Naar Stiftsøvrigheden har modtaget disse Oplysninger fra samtlige Kommuner i Stiftet, gør den Indberetning til Kirkeministeriet om

de paagældende Beløbs Størrelse, og paa Grundlag af de fra samtlige Stiftsøvrigheder modtagne Oplysninger fastsætter Kirkeministeren det Skattebeløb, der skal udredes fra hver Kommune i det paagældende Skatteaar til Dækning af Lønningsfondens Underskud i det paagældende Finansaar, jfr. § 39.

Ligningen foretages af den kommunale Ligningsmyndighed i hver Kommune efter Reglerne for Udredelse af den personlige Kommuneskat.

Opkrævningen sker ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning.

Naar Beløbet er indkommet, indbetales dette til vedkommende Stiftsøvrighed.“

Som det vil ses heraf, skal samtlige Kommuner dække Lønningsfondens Underskud, uanset om vedkommende Kommune i Forvejen har udredt et Afløsningsvederlag, der ligger langt over Gennemsnitsbeløbet i vedkommende Stift. Dette kan jeg ikke finde er retfærdigt. I Kommissionens Betænkning hævder Flertallet den Opfattelse, at de kirkelige Ligninger bør overgaa til Menighedsraadene, medens Mindretallet fremdeles vil have denne Ligning udført af de kommunale Ligningsmyndigheder. Det forekommer mig, at Flertallet har Ret i denne Opfattelse, men da den højtærede Kirkeminister støtter sig til Mindretallet, er der nogen Sandsynlighed for, at Mindretallets Forslag lovfæstes. Saafremt det skulde ske — hvad jeg ikke vil haabe —, at Ligningen fortsat skal foretages af de kommunale Ligningsmyndigheder, skal jeg foreslaa, at Beløbet til Kirken og dennes Tjenere opføres som en særskilt Post paa Skatteblanketten, og at der i et nyt Stykke 7 til § 38 indsættes Bestemmelse herom.

I Lovforslagets § 34 findes følgende Bestemmelser:

„3. For Medvirken ved Udførelse af kirkelige Handlinger for Distriktets Beboere (Daab, Bryllup og Begravelse), der foretages paa Søndage eller om Søndagen uden Forbindelse med Gudstjenesten, ydes et Vederlag af mindst 15 Kr. aarlig for hver paabegyndt 100 til Folkekirken hørende Beboere i Distriktet, som ikke tilhører en Valgmenighed, dog at dette Ve-